

MI MLADI BORCI

STANOVSKI TEDNIK ZA SLOVENSKO DIJAŠTVO. — IZHAJA VSAK PETEK. — LETNA NAROČNINA: DIJAŠKA 16 DIN, NEDIJAŠKA 26 DIN, PODPORNIA VSAJ 30 DIN. — POSAMEZNA ŠTEVILKA 75 PAR. — UREDNIŠTVO IN UPRAVA V LJUBLJANI V STRELIŠKI ULICI 12/II. — ČEKOVNI RAČ. ŠT. 16.078.

LETO I.

LJUBLJANA, PETEK, 11. DECEMBRA 1936.

ŠTEV. 13.

ŠTUDENT V SOUJETIJI

Vsak dan slišimo od naših rdečih sodrugov odločne zahteve po znanosti brez predsodkov, po svobodi in miru. Zavedati se pa moramo, da je vse to premišljena, iz Moskve komandirana prevara.

Po takih njihovih zahtevah bi si predstavljali ruske šole kot raj svobode, miroljubnosti in znanosti. Pričakovali bi po takih besedah, da bo osnovno načelo njihovih šol svoboda prepričanja in svoboda študija, da ne bo od izobrazbe izključen noben stan, da bo vsakdo študiral, kar bo hotel in za kar je zmožen. Najmanj pa bi pričakovali na ruskih šolah govora o vojašini in vojski. Kajti vsi prijatelji Moskve pri nas so vendar navdušeni propagatorji razorožitve in miru.

Boljševiška svoboda znanosti

Svoboda ruske šolske mladine se začne z omamljivo besedo: samouprava. Ta samouprava naj bi navajala učence v posebnih društvih k samostojnemu, svobodnemu delu izven šole. To so boljševiki hitro razglasili po vsem svetu v dokaz svoje svobodoljubnosti. Doma pa so obenem s posebnim ukazom določili, da morajo vsa odločilna mesta v teh šolskih društvih zavzeti tisti učenci, ki so člani komunističnih društev; posebno tako zvanii pionirji (komunistični skavti). Samostojna in svobodna vzgoja se je potem imenovalo to, da so ti pionirji svojim součencem vsiljevali razredni boj in iztrebljali versko in narodno zavest z organizirano protiversko in internacionalno propagando.

Boljševiki pravijo, da spoštujejo svobodo prepričanja. Njihov najpravovernejši strokovnjak za šolstvo A. Pinkevič pa sam izjavlja, da je naloga nove boljševiške šole »vtepati« (dobešedno tako!) »komunistične ideje v glave doraščajoče mladine in na ta način pomnožiti vrste onih, ki se borijo za upostavitev komunističnega reda«.

Boljševiki so hoteli dobiti »proletarsko inteligenco«. V Evropi se naredi to tako, da se šola odpre vsem poštenim državljanom in da se od-

pravijo vsa bremena, ki onemogočajo revnejšim slojem dostop v šole. Toda boljševiki imajo pri tem zopet svoje pojme. Rešili so problem takole: proletarske otroke so prisilno komandirali, da morajo študirati na univerzah in tehnikah, »malomeščanskim« so to onemogočili. Mladina, ki so jo na povelje s silo stiščali v šole, je temu primerno študirala čisto prisiljeno in učni uspehi so bili obupni. A stranka si je znala pomagati. V komisije, ki so izdajale diplome, so kratkoma imenovali toliko zastopnikov komunistične stranke, da so ti profesorje kar preglasovali.

Tako so šole na debelo izdelovale »proletarsko inteligenco«, ki to postati ni hotela; nivo te »znanosti« in izobrazbe pa je seveda ostal pod kritiko.

Boljševiški supramilitarizem

Presenetljive so boljševiške oblike šolske »propagande za mir«. Ko se je v Rusiji pričela petletka, so dali šoli novo nalogo: vzgajati vojske in oficirje! Za to nalogo so velikodušno odmerili eno petino ali tudi kar celo tretjino šolskih ur. To je pripeljalo do militarizacije celokupnega šolstva. Vsaka šola mora načrtno dati vojaško pripravo, in sicer je vsak zavod specializiran ali za pehoto ali za tanke, za artiljerijo itd. Na vseh univerzah so stolice za vojno znanost.

Boljševiki neprestano napadajo militarizem buržujskih in fašističnih držav. Toda v militarizaciji šolstva se z njimi ne more kosati nobena fašistična država. »Sovjetska država pozna po takem visoke šole pešcev, orožja in tankov, univerze za kemično vojno...« (Sergej Hessen, Petnajst let sovjetskega šolstva, str. 69.)

A naj je v Rusiji kakorkoli, komunist pri nas je in ostane zbiratelj »antimilitarističnih front« in sklicevatelj »mirovnih kongresov«. S tem hoče na eni strani pridobiti ljudi, ki so vojsk in davkov za oboroževanje siti, na drugi strani pa oslabiti državno vojno moč, da bo ob prihodnjem zahrbtnem napadu boljševiških armad proletarska revolucija imela lahko delo. Doma v Rusiji pa mora biti militarizacija brezpogojno

priznana, če ni, pomaga Sibirija in ostala sredstva sovjetske »vzgoje«.

*

Tako se pod sovjetskim žezlom širi izobrazba,

tako uživa ruska mladina »svobodo« in tako se »utrjuje« mir. Tistim sodrugom, ki se trudijo, da bi to srečo sovjetske mladine prinesli tudi k nam, se zanjo lepo zahvaljujemo.

GALILEO GALILEI

Naši nasprotniki hočejo na vsak način dokazati, da se je

1. Cerkev z obsodbo Galileija pokazala kot sovražnica znanosti in vsakega napredka,

2. da je krivično mučila in obsodila nedolžnega človeka.

Celo to izmišljenino smó že čuli, da so Galileija na grmadi sezgali, kar je seveda prav posebno zgodovinsko nevednjaštvo.

Kaj je resnice v teh trditvah, nam bo pokazala nepopadena zgodovina.

Cerkev in znanost okoli 1600

Galileo Galilei se je rodil l. 1564. in umrl 1642. Če nepristransko proučimo znanstveno zgodovino te dobe, se homo prepričali, da se Cerkev v tem času, kakor tudi nikdar prej ali pozneje, ni protivila napredku znanosti. Posebno v področju prirodnih znanosti najdemo med najbolj znanimi učenjaki tega časa imena mnogih kanonikov in redovnikov (Kopernik, Castelli, Rénieri, Cavallieri, Gassendi) in celo imena (groza!) mnogih jezuitov (Clavius, Griemberger, Gulin, Scheiner, Grimaldi, Riccioli).

Ko je Galilei objavil prva dela o svojih odkritjih, so bili cerkveni krogi zelo navdušeni. Dokaz za to najdemo v njegovi zelo obsežni korespondenci s kardinalom Barberinijem in Cantijem, z drugimi škofi in prelati. Ko je l. 1610. prišel v Rim, ga je papež Pavel V. toplo sprejel. Kardinal Barberini (poznejši papež Urban VIII.) mu je posvetil latinsko odo, ki v njej proslavlja njegova odkritja. Leta 1624. je Galileija Urban VIII. ljubeznivo sprejel, mu obljubil oskrbo za sina in mu podaril tri lepe slike in dve kolajni (Op. de Galileo, t. XIII, p. 182).

Sicer pa teorija, ki jo je učil Galilei (da se zemlja in planeti sučejo okoli nepremičnega sonca), ni bila nova in so jo oznanjali že od III. stol. pred Kr. in Nikolaj de Cusa, ki je l. 1435. povzel to teorijo, je postal kardinal, kanonik Kopernik pa je to teorijo obrazložil v svojem delu »De orbium coelestium revolutionibus« z odobravanjem kardinala Schomberga in papeža Pavla III. Pristašu tega sistema Keplerju so dali astronomsko stolico v Bologni.

Zgodovinsko neresnično je torej trditi, da se je Cerkev protivila napredku znanosti.

Resnični vzroki

Galilei pa se ni zadovoljil samo s tem, da je učil Kopernikovo teorijo kot znanstveno hipotezo, ampak je poskusil, da bi jo usoglasil s sv. pismom in je pri tem sv. pismo razlagal na svoj način. Cerkev pa je vedno zahtevala kot svojo absolutno pravico tudi izključno razlago sv. pisma. V Galileijevem času je bila v tej stvari še bolj stroga, ker je morala reagirati proti »svobodnemu raziskovanju« sv. pisma, ki ga je širil protestantizem (vsak vernik naj si sv. pismo razlaga na svoj način).

V nekem pismu iz l. 1613. piše Galilei: »Sv. pismo se pač prilagaja navadnemu človeškemu znanju in zato v mnogih primerih govori o stvarih, kot jih kaže videz, kar je popolnoma v redu, ter rabi izraze, ki nimajo namena, da bi izrazili absolutno resnico. V vprašanju prirodnih znanosti bi moralo sv. pismo zavzemati zadnje mesto... Sveti Duh nam ni hotel razodeti, kaj se giblje in kaj miruje, zemlja ali sonce.«

Nekdo je ta način govorjenja naznanil kongregaciji indeksa, ki pa je odgovorila, da je Galilei sicer rabil netočne izraze, da pa ni prestopil mej katoliškega izražanja.

Vendar so njegove knjige, ker je mešal sv. pismo v razlaganje svojih teorij, z odlokom 5. marca 1616 prepovedali in mu tudi prepovedali ustno ali pismeno širiti svoj sistem. Galilei se je prepovedi podredil.

L. 1623. je Galilei objavil svoj »Saggiatore« z odobrenjem cerkvenih cenzorjev. Posvetil ga je papežu Urbanu VIII., ki ga je bral z »velikim veseljem«. Nekaj let pozneje je ohrabren objavil svoje veliko delo: »Razgovori o dveh velikih svetovnih sistemih«. V predgovoru in zaključku se je norčeval iz papeža. To je bilo preveč. Urban VIII., ki ga je ta nevhvaležnost zadela, je »Razgovore« izročil sv. oficiju, ki je ugotovil, da je Galilei svojo obljubo iz l. 1616 prelomil.

Galileijev »mučeništvo«

Galileijev proces je rodil celo literaturo. Smilil se jim je veliki učenjak, ki da so ga zaprli v »temno celico in ga strašno mučili«, da bi iz njega izsilili priznanje. Resnica je nekoliko manj dramatična. Ob prvi prepovedi l. 1616. se Galilei sam ni vznemirjal. Do leta 1636. je lahko mirno nadaljeval svoje delo v Florenci. Med procesom l. 1636. pa je moral priti v Rim. Za časa svojih štirih zasliševanj od 13. aprila do 22. junija 1636 je imel za »ječo« stanovanje višjega funkcionarja sv. oficija s pravico, da se svobodno giblje »po širnih prostorih« — kot sam piše. 22. junija so ga obsodili na ječo, vendar mu je papež še isti dan kazeno omilil in mu za »ječo« določil »Villa Medici«. 1. decembra 1633 mu je Urban VIII. dovolil, da vzame za »ječo« svojo hišo v Florenci »Villa Arcetri« in da tam živi v krogu svoje družine in prijateljev. Tu je umrl l. 1642. star 80 let in je ves čas užival podporo, ki mu jo je določil papež l. 1630. Zdi se, da je bila ta ječa še kar znosna! »Mračnih, vlažnih ječ«, o katerih nam govore, ni nikjer.

Ni res, da bi bili izvajali nad njim torturo. Sam Galilei piše v nekem pismu iz l. 1634. da ni imel »nič trpeti ne telesno ne glede časti«. Šele čez 140 let so italijanski pisatelji razširili to stvar, dasi je resnica, da torture nad starčki in bolehnimi niso nikoli izvrševali. Galilei pa je bil tedaj star 69 let in ga je trla težka bolezen.

Šele ob koncu 18. stol. je nekdo iznašel slovečo legendo: »E pur si muove!... In vendar se giblje!«, frazo, ki naj bi jo bil Galilei izrekel takoj po svoji odpovedi. Verodostojne listine o tem molčijo.

Zaključki

V Galileijevem procesu gre torej le za disciplinarno razzodbo, to se pravi, za razzodbo, ki graja zadržanje, ne pa nauk. Papeške nezmotnosti to nič ne tiče. Sodniki rimske kongregacije, ki so spričo tedanjega hipotetičnega značaja heliocentričnega sistema in spričo tedanjega stanja biblične eksegeze mislili, da Galileijev nauk nasprotuje filozofiji in sv. pismu, so se seveda motili. A ti njihovi zmotni nazori so bili le razlog, ne pa predmet disciplinarne razzodbe proti Galileiju, saj nauka sploh niso sodili, ampak le način pisanja in nastopa. Njihove zmote pa je kriv tudi Galilei, ker ni nastopal tako, da bi obenem koristil veri in naravoslovni znanosti, ki si v resnici nikakor ne nasprotujeta.

V bistvu je vsa Galileijeva dramatična legenda samo prevara, ki lahko preveri samo nevedne ljudi.

Mnogo bolj logično in pravično se nam zdi vedenje Galileija samega, ki je vkljub vsem preizkušnjam in vkljub svojim napakam vendarle ostal vedno prepričan in vnet katoličan in je tudi umrl pobožno v pokorščini do Cerkev.

Viharji nad Španijo

Šolanje delavskih voditeljev

Sedaj so začeli šolati tudi med delavci take apostole laike, ljudi, ki so bistrske glave, požrtvovalni in zgovorni. En tak delavec, ki je v tem izurjen, potegne več ljudi za seboj kot deset vseučiliških profesorjev, ki držijo učene govore. Tudi ti morajo biti sicer vsak na svojem mestu, in mnogi pravi katoličani skušajo doseči taka mesta, da bi dvignili katoliški duh, toda na obširne ljudske mase morejo vplivati samo posredno, s tem da šolajo laiške apostole, ki pridejo neposredno v stik z ljudstvom.

Socialna vzgoja

Tu je predvsem važna socialna vzgoja. Že so začeli na raznih krajih s socialnimi tečajji. Začeli so trebati naziranje, da edino miloščina predstavlja krščansko ljubezen. Vedno je sicer potrebna, toda poleg nje je tudi še miloščina pouka, ki uči, kako se je treba udeleževati v življenju države in gospodarstva. To vse pa je še v začetnem stanju.

Politika

Katoliška politična stranka je razvijala živahno delovanje. Kljub

Pij XI. je ustanovil Katoliško Akcijo v današnji obliki ter si prizadeva, da bi bila z vsemi svojimi silami v službi Cerkve. K. A. je njegova volja in njegov program. Vedno znova in znova poudarja Katoliško Akcijo v svojih okrožnicah, v svojih pismih na posamezne škofove, v svojih dogovorih z državami, v svojih nagovorih v konzistoriju, pri avdijencah. Zdaj je to priporočilo, ki ga izreče, zdaj pohvala, potem zopet nasvet, ki ga da, nato beseda zaščite ali obrambe, končno je to ukaz, s katerim KA v posameznih deželah ustanovi. Ni je misli, s katero bi se sv. oče toliko bavil, in ne, katero bi tako temeljito hotel uresničiti, kot je misel o Katoliški Akciji.

Volja sv. očeta naj nam bo ukaz in naloga; ta najbolj goreča želja papeževa naj nam bo sveta dolžnost! Volja poglavarja Cerkve naj nam bo podlaga za uresničenje Katoliške Akcije!

»Katoliška Akcija je to, kar Cerkve in njen poglavar najbolj ljubi in čuva!« (Pij XI. 29. 6. 1931.) (J. Will. S. J.)

neverjetnemu preganjanju in velikim oviram je število članov vsak dan rastlo. Važno je njeno načelo: boj zoper zmoto, ne zoper tiste, ki se motijo. Priznanje dobrega, kar se je storilo in cilj, da se vse dobro izpelje iz celotnega katoliškega, večno veljavnega svetovnega nazora.

Versko življenje

Najbolj notranja je obnovitev dejavnega verskega življenja. Sami smo mogli videti, kako se je širila pobožnost in je narastlo prejemanje zakramentov. Vedno se je v Španiji mnogo molilo, in hvala Bogu tudi število tistih, ki molijo, raste. Močnejša je tudi postala volja, da se poglobi verska vzgoja. Posebno proučevanju katekizma se je začela posvečati pozornost. Doslej so to delo opravljali večinoma laiki ob nedeljah popoldne. Ta pouk se je omejeval na to, da so se otroci na pamet učili čisto majhn katekizem. Sedaj dajejo katehetski pouk tistim, ki nato učijo revno deco. Mnogo je še treba storiti v tej zadevi, toda po pravi poti hodijo.

Društva

Tudi delovanje društev se je okrepilo. Posebno je treba pohvaliti špansko ženstvo. S pravim mučeniškim pogumom branijo vero. Različni odseki katoliške ženske zveze izobražujejo mlada dekleta v gospodinjskih, obrtnih in državljanjskih vprašanjih in prešinjajo vse s pravo katoliške vernostjo in ljubeznijo, ki je v deželi sv. Terezije rodila že toliko sadov.

Konec

Tako lahko ob koncu našega izprehoda po Španiji s polno pravico rečemo: Napredujemo! Bog je poslal deželi težko preizkušnjo. Toda že sedaj je njen blagoslov viden. Očistila je deželo. Vzбудila je navdušenje. Pokazala je, da se more španec tudi še danes boriti za svojo vero. Treba pa je še mnogostranskega vztrajnega dela.

Potrebna je tudi molitev za božji blagoslov, za pogum, za milost, da bo vstalo še več delavnih mož. Te molitve tudi mi nočemo pozabiti. Saj kot otroci ene matere trpimo s svojimi brati, zato bomo spremljali dela in trpljenje svojih španskih bratov in sestra, vedno spremljali s posebnim sočustvovanjem in z gorečimi molitvami za rešitev Španije.

Cerkve se toliko bolj drži resnice, kolikor bolj mora zanjo trpeti.

(Sv. Gregor.)

Socialno vprašanje ni samo gospodarsko vprašanje, čeprav se tako trdi, marveč je vprašanje človeka. Materialni kruh ni edina, tudi ne prava človekova hrana. Človek, ki se hrani samo s tem kruhom, je vedno lačen.

(Kardinal Verdier.)

Velika je napaka ljudi, ker mislijo, da Bog ni potreben za njihovo srečo.

(Sv. Avguštin.)

Zbiranje proti boljševizmu

Zveza madjarskih protestantskih akademikov se je obrnila na največje katoliško akademsko društvo na Madjarskem, Emericano, da se združi v skupnem delu proti boljševizmu. Emericana je ponudbo sprejela.

Žosisti v Severni Afriki

V Alžiru je že precej žosistov borcev, ki so vneti za svojo organizacijo. Pred dvema letoma se je ustanovila J. O. C. za Severno Afriko. Sedaj ima že 7 odsekov. Kdor še ni prišel v stik s temi fanti, s pač ne more misliti, kako so navdušeni za naše ideale, kakšen up so za žosizem.

V Tunisu so sedaj trije odseki. Tam je mnogo tečajev. Med njimi ni najmanjša, da morajo vsa navodila predstavljati iz francoščine, ki je večinoma ne razumejo, ker znajo le italijanski. Toda kljub težavam so organizacijo ustanovili. Nekateri izmed njih so bili že v Alžiru, čeprav je precejšnja razdalja vmes.

Najbolj se je razširil žosizem v Maroku. Tam je že 8 odsekov. Nič ne more ustaviti teh fantov pri njihovem delu. Udeležili so se enotenskega tečaja v Alžiru, ki je od njih oddaljen 1300 do 1500 km, in vendar jih je prišlo 26. V vseh večjih mestih Maroka se dobe fantje, ki navdušeno prepevajo žosistovsko himno.

Žosizem prodira zmagovito tudi v Severni Afriki.

Komunističnemu razdiralnemu kongresu

katerega so komunisti sami, najbrž za šalo, nazvali »Svetovni mirovni kongres«, je prisostvovalo tudi poslanstvo iz Sovjetske Rusije. Nerodno je bilo to, da nobeden sovjetskih odposlancev ni znal nobenega zapadnoevropskega jezika, ruskega pa drugi ne. Vendar je neki Rus prečital svoj govor v ruskem jeziku. Ko je končal, so prisotni navdušeno pliskali. Predsednik kongresa Henry Rolin je nato pripomnil: »Doslej nisem vedel, da je ruski jezik po svetu tako razširjen.«

Dobro se je odrezal

Ugleden pariški dnevnik je razpisal nagrado za najboljši odgovor: čemu je v zaporih več mož kot žena. Čitatelji tega lista so pri tem natečaju zelo živo sodelovali. Prvo nagrado je dobil ta odgovor: »V zaporih je zato več mož kot žena, ker je v cerkvah več žena kot mož.«

Z NAŠIH GIMNAZIJ

Akademija DMK

V veliki Unionski dvorani se je 8. decembra zbrala dijaška mladina, da proslavi praznik svoje Kraljice in Matere. Akademije so se udeležili tudi starši in mnogo profesorjev ter druge inteligence. Dvorana je bila nabito polna, bilo je navzočih do 2000 ljudi.

Sentviški zbor je pod vodstvom M. Tomca ubrano in dovršeno zapel štiri Marijine pesmi, med njimi znamenito Arcadeltovo »Ave Marijo«. Za uvodno besedo dr. Klinarja in po dveh uspehah deklamacijah je sledil govor akademika kongreganista o pogubni nevarnosti boljše vizma. Naša dolžnost je, da to židovsko navlako odstranimo. G. prosv. inšpektor Dolenc je spregovoril dijaštvu nekaj prisrčnih besedi, nakar so kongreganisti in kongreganistkinje ljubljanskih kongregacij v zboru in posamič občuteno izvajali zborna deklamacija »Bilo je...« Ob spremeljevanju klavirja in zvonov je deklamacija in z njo akademija izzvenela v močeni himni »Povsod Boga«.

Sport v Novem mestu

Odkar slušbuje g. prof. Dobovšek pri nas, se je lahka atletika zelo dvignila. Vsako leto se vrše pod njegovim vodstvom mednarodne lahkotatletne tekme. L. 1935. je zmagala prepričevalno peta, prav tako letos.

Ravnateljstvo je darovalo lepo prehodno darilo. Izročitev se je izvršila dne 1. decembra pri gimnazijski proslavi. Najprej so prejeli darilo šestošolci, lanski petošolci, ki so ga pa morali takoj izročiti letošnjim petošolcem, v katerih razredu sedaj tudi visi.

Krščanstvo v Sovjetski Rusiji

Ali so v Sovjetski Rusiji sovražniki in preganjalci Boga res zmagali?

Moč imajo v svojih rokah in hudobno preganjajo kristjane, a zmagali niso. Za to nudijo dovolj dokazov zadnje številke »Brezbožnika«, ki med drugim pišejo:

»O veliki noči je bilo po cerkvah precej otrok, tudi takih, ki hodijo že v šolo.«

»Otroci iz zavetišč hodijo v cerkev in stare žene jih učijo moliti.«

»Naredil sem preiskavo na domu pri 18 učencih,« piše sovjetski ovaduh, »in sem našel v 16 od njih skrbno okrašene ikone in pred njimi prižgane večne luči.«

»Stari starši, včasih starši sami učijo otroke moliti in jih vzgajajo v verskem duhu.«

»Ne pišemo prvič, da veliko mladine še vedno hodi v cerkev, da obhajajo verske obrede in praznujejo krščanske praznike.«

V teku letošnjega leta je bilo doseženih več dobrih rezultatov v posameznih panogah. Evo jih:

Tek 100 m

1. Vukšinič D. (VIII) 11, 8
2. Hočevar S. (V) 12, 1

Tek 1500 m

1. Murn J. (IV b) 4, 38
2. Novak Z. (VI) 4, 41

Skok v daljavo z zaletom

1. Kobé J. (VI) 5, 84
2. Hočevar S. (V) 5, 55

Skok v daljavo z mesta

1. Skebe C. (VI) 2, 75
2. Kobé J. (VI) 2, 73

Višina z mesta

1. Küssel (V) 1,30
2. Skebe C. (VI) 1,25

Skok v višino z zaletom

1. Skebe C. (VI) 1,60
2. Küssel (V) 1,60

Skok ob palčki

1. Küssel (V) 2,70
2. Gunde (V) 1,80

Troskok

1. Osterc (VI) 11,03
2. Kobé J. (VI) 10,95

Krogla

1. Košir D. (V) 12, ...
2. Küssel (V)

Disk

1. Kobé J. (VI) 33,30
2. Vukšinič (VIII)

Kopje

1. Vukšinič D. (VIII) 46, ...
2. Kobé J. (VI) 41, ...

Žoga s pentilo

1. Vukšinič D. (VIII) preko 50
2. Küssel (V) 40,04

Murska sobota

V nedeljo 22. nov. smo imeli zbor Marijine kongregacije. Tako smo začeli novo leto našega kongregacijskega življenja. Malo pozen pričetak zato, ker še do danes nimamo na gimnaziji verouka. Zbirali se bomo vsaka dva tedna k sestankom, ki naj zaenkrat nadomestujejo verouk. Slišimo pa, da bo kmalu tudi verouk v gimnazijskem urniku.

Kongregacija je razdeljena v tri skupine: dve moški in ena ženska. Voditelj kongregacije je g. katehet šofstarec. Za višjo skupino je predsednik iz zavoda Raščan Jože, tajnik pa Laci Jože.

Naj nas kongregacija vodi po Mariji k Jezusu!

Kam to vodi?

Z neke gimnazije smo prejeli naslednji dopis: Zadnjo telovadno uro smo ostali v razredu, ker večina učencev ni imela s seboj telovadnih copat. G. učitelj telovadbe nam je povedal, da naj prinesemo k telovadni uri s seboj tudi kopalne hlačke, da se bomo lahko okopali. Takrat se pa iz zadnjih klopi zasliši mrmranje. G. telovadni učitelj je dejal, da če ima kdo kaj povedati, naj dvigne roko. Fant dvigne roko, vstane in pove, da se pri njihovem telovadnem društvu okopljejo kar brez hlačk. Tovariši, člani istega telovadnega društva, so zadovoljno zagodrnjali: »Da tako je prav!«

III. drž. real. gimn. v Ljubljani

Zopet se oglašamo v vašem listu. Komaj smo se dodobra vživeli v šolsko življenje, saj smo pri nas začeli šolsko leto šele 18. oktobra, a že smo imeli prejšnji teden drugo konferenco in gg. razredniki so nam prinesli lična darila prav za Miklavža. Na klasični gimnaziji so imeli drugo konferenco šele pet dni kasneje. Pač zelo hitimo, če pomislimo, da smo imeli več kakor mesec dni daljše počitnice kot na drugih zavodih.

Živahno delujejo to leto naša gimnazijska društva. Posebno agilna je JS. Ta je priredila preteklo nedeljo uspešno predavanje »500 kilometrov peš«. Predaval je tov. Soban iz VIII. razreda. Pod okriljem JS se je pripravljalo tudi miklavževanje, ki se pa radi tehničnih ovir ni moglo vršiti. Treznostni krožek je po proslavi 1. dec. imel svoj redni letni občni zbor. Člani so izvolili poverjenike za vsak razred. Ti bodo izvolili glavni odbor. Samo pmiadek RK ni imel občnega zbora. To društvo je imelo lani literarno sekcijo, ki je radi marljivosti odbora doseгла najlepše uspehe. O občnem zboru vam bomo pozneje poročali.

Odg. urednik: Ciril Kovač (Ljubljana). Izdaja konzorcij (J. Prešeren, Ljubljana) Tiska Misijonska tiskarna, Groblje-Domžale (Jože Godina).